

QUESTIONES

CIRCA MATRIMONIA MIXTA A SACRA CONGREGATIONE DE PROPAGANDA
FIDE DECIMA SEPTIMA DIE NOVEMBRIS ANNI MILLESIMI OCTIN-
GENTESIMI TRIGESIMI QUINTI SOLUTÆ.

Cùm à R. P. D. Episcopo Quebecensi pluraque dubia circa matrimonia mixta et clandestinè vel aliter inordinatè contracta Sacra Congregationi de Propaganda Fide proposita fuissent; re ad supremam S. O. Congregationem delatâ, Eminentissimi Cardinales contrâ hereticam pravitatem Generales Inquisitores dubia isthæc, ut sequitur, soluta voluerunt:

QUÆRITUR 1^o. Sit ne validum matrimonium à duobus Catholicis nati minoribus secundùm formas ab Ecclesiâ præscriptas contractum, sed tamen invititis parentibus?

RESPONDETUR: Affirmative; Nec enim dissensus parentum: aut ætas minor inter impedimenta matrimonium dirimentia ullo possunt modo hisce temporibus recenseri. Leges Cæsareas et Jussa Principum huic adversa sententia non moramur. Illa namque aut de civilibus tantum effectibus sunt intelligenda, sicuti de Edicto Henrici Tertii Regis Christianissimi à Ludovico decimo tertio confirmato sentiunt præstantes viri Lovetus in Parisiensi senatu Consiliarius, Hubertus Episcopus Vabrensis, Cabassutius, Gerbasius, Natalis Alexander, Aliique; aut quàm id statuatur quod limites prætergreditur secularis potestatis, sunt omninò rejicienda.

Circâ ea, quæ ad rationem pertinent Sacramentorum, non Principibus sæcularibus sed soli Ecclesiæ plena est definiendi potestas. Ea vero non solum in cap. *Cum locum*, de Spons. et Mat. in cap. *Licet* et in Cap. *Tud* de sponsâ duorum, ejusmodi matrimonia rata habuit et declaravit, verùm et Tridentini in Spiritu Sancto legitime congregata eos anathemate percussit, qui falso affirmant matrimonia à filiis familias sine consensu parentum contracta irrita esse. Nullus igitur dubio reliquus locus est super validitate prædicti matrimonii.

QUÆRITUR 2^o. Utrum Matrimonium partis catholicæ et partis protestantis, utriusque natu minoris, invititis parentibus unus ex partibus contractum coràm Magistratu vel Ministro protestante et duobus testibus, validum censeri debeat nec ne?

RESPONDETUR: Affirmative, pro Canadæ Regionibus ad quas extensa est Benedictina declaratio. Jàm enim suprâ monuimus neque ætatem minorem neque Parentum dissensum dirimere matrimonia; quod non de Catholicis solum, sed de ipsis etiam Protestantibus volumus intellectum, cùm heretici quoque sacris Ecclesiæ legibus teneantur; nec in iis præsertim, quæ attinent ad sacramenta, sæculares leges Ecclesiæ sanctionibus ullo possint esse detrimento. Deficientia tandem Parochi, in casu expresso, non nisi clandestinitatem parit, quæ in illis locis, in quibus vim habet Benedictina declaratio, haud irritat matrimonia hereticorum. Cum verò, ut idem fert Benedictus decimus quartus in opere de Synod. Diœc. in matrimoniis mixtis pars libera et immunitas à lege eadem immunitatem cum alterâ parte communicare censetur; sequitur profectò clandestinitatem non obstat mixtis matrimoniis in Canadæ regionibus contractis.

QUÆRITUR 3^o. Est-ne validum matrimonium à duobus Protestantibus absque ullo teste contractum?

RESPONDETUR: Est validum pro Canadæ Regionibus; inibi enim viget Benedictina declaratio quæ valida declarat ea matrimonia quæ clandestinè ab hereticis contrahuntur.

QUÆRITUR 4^o. Matrimonium partis catholicæ et partis hereticæ contractum inter utramque partem nullo adstante teste validum ne censeri debet?

RESPONDETUR: Validum pro Canadæ Regionibus ob sæpius laudatam Benedictinam Declarationem ad ea loca extensam. Hoc patet ex dictis in solutione ad dubium 2^o. Præstat verò hic pro majori claritate verba referro ejusdem Benedicti XIV. lib. 6. cap. 6. de Syn. Diœc. sic exarata: "Cùm conjux tuncratione loci in quo habitat, tunc ratione societatis in quâ vivit, exemptus sit à Tridentinæ Synodi lege, exemptio quâ ipse fruatur alteri parti communicata remanet propter individualitatem contractus vi cuius exemptio quæ uni ex partibus competit ad alteram secundum etiam civiles leges extenditur eidemque communicatur." Quæ verba, ut videre est, tam sunt clara et aperta, ut nullum relinquant dubitationi locum super validitate istiusmodi matrimonii.

QUÆRITUR 5^o. Matrimonium duorum Catholicorum inter se solos contractum absque ullo teste, vel coràm duobus testibus in loco ubi non possunt recurrere ad ministerium alicujus sacerdotis approbati, validum ne est?

RESPONDETUR: Primum Matrimonium est validum pro iis Diœcesis Quebecensis incolis, qui Missionariis tantùm utuntur, Sacra enim Congregatio de Propaganda Fide, anno 1820 decrevit: "Pro incolis diœcesis Quebecensis, qui missionariis, et donec utuntur, non esse locum decreto Concilii Tridentini *Tametsi* nullo habito respectu majoris vel minoris distantia; et missionarii curent referre matrimonia celebrata in eorum regestis Ordinario respectivo tradenda." Quibus ex verbis patet Incolas prædictos matrimonia inire posse, nec parochi distante, nec testibus ullis; quàm utraque obligatio ex eodem proveniat Tridentino decreto *Tametsi* cui locum non esse declaravit prolaudata Congregatio. Secus verò de iis incolis affirmandum est, qui in locis habitant, ubi sunt parœciæ constitutæ; illi enim nullo modo à lege Tridentini decreti immunes haberi possunt ut proinde ipsorum matrimonia irrita fiant si nullo teste presente contrahantur.

Secundum matrimonium, de quo in dubio fit mentio, validum quoque habendum est. Sacra enim Congregatio Concilii die 30 martii, anno 1669 declaravit quod siubi catholicis parochus aliusve sacerdos, vel omnino non adsit vel illius adjuvandi libera potestas non sit, matrimonia etiam nullo adstante sacerdote contracta valida censeantur, dummodo eorum duobus testibus contrahantur: Pius etiam VI, huic inherens declarationi rata habuit matrimonia in Galliis tempore revolutionis contracta cum Ecclesiæ legitimis pastoribus destituebantur.

QUÆRITUR 6^o. Cum pars una catholica et pars altera heretica desponsatur coràm Magistratu et uno tantum teste; vel coràm Ministro Protestante et uno itidem teste, potest ne Magistratus vel Minister, ut alter testis censeri? Matrimonium vero ejusmodi validum ne est?

RESPONDETUR: Matrimonium est validum pro partibus Canadæ ob declarationem Benedictinam inibi extensam. Repetendum hic est quod jàm satis superque monuimus matrimonia hujusmodi valida semper esse etiam si nullo adstante teste contrahantur. Superfluum itaque videtur percurtari utrum Magistratus aut Minister hereticus velut alter testis possit existimari. Cur tanta de altero teste sollicitudo, cùm in casu de quo agitur ex collato indulto nullius testis presentia ad matrimonii validitatem exigatur? Leges autem sæculares, si quæ in Canadæ Regione vigent, matrimonia clandestina rescindentes coràm Ecclesiâ vi nullâ pollere meritoque explendendas esse